

ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಮಾತಿಗೂ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಓದಿ ವೈದ್ಯರಾಗಿರುವ ನಿಮಗೂ ನನಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ..ಎಷ್ಟೇ ಓದಿ, ಎಷ್ಟು ಡಿಗ್ರಿ ತಗೊಂಡರೂ.. ಮನಸ್ಸು, ಹೀಗೆ ಸಣ್ಣತನದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.. ಆ ಡಿಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆನೇ ಇಲ್ಲ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ.. ಸೂರ್ಯ ನನ್ನ ಹತ್ತ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡ್ಡೊಂಡು ಅಂತ.. ಆಗ ಅವು ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನೂ ಬೇಸರ, ನೋವು ಇತ್ತು.. ಆದ್ರೆ .. ಅವಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಹಾಗಿತ್ತು.. ಹತ್ತವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಸಾಮಿಪ್ಯಕ್ಕೆ ಅವು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದು.. ಎಲ್ಲರಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವುಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪಮಾನದ ಭಾವನೆ ರೋಷವಾಗಿತ್ತು.. ಈಗ ಅವು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.. ಅವುಲ್ಲಿರುವ ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು..ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬದುಕಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನೋದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ..'

ಅಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಸೇರಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ತಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜಯಮ್ಮ ಸಿಹಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ವತ್ತೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ರಾಯರು ಮತ್ತೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಆರಂಭಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರ್ಶ ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಅಪೂರ್ವಳ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸೂರ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವ ಇಬ್ಬರೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಅಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಸೇರಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ತಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜಯಮ್ಮ ಸಿಹಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ವತ್ತೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ರಾಯರು ಮತ್ತೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಆರಂಭಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರ್ಶ ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಅಪೂರ್ವಳ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸೂರ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವ ಇಬ್ಬರೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಅದೇ.. ನಾನೂ ಕೇಳಿರೋದು.. ಅವು ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ಅಂತ?'

ಆದರ್ಶ ಆ ರೀತಿ ಏಕೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆದರ್ಶನ ಪ್ರೇಮ ನಿವೇದನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಸೂರ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಆದರ್ಶನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

'ನನಗೆ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ.. ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ..! ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗೋದನ್ನು ನೋಡಲಾರೆ.. ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಅದು ಸರಿ ಪಡಿಸೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ.. ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಂಡಿತ ಅದನ್ನು ಮಾಡ್ತೀನಿ.. ಅಲ್ಲದೇ.. ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆ, ಮಾವನಿಗಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಮಾಡ್ತೀನಿ.. ಅವುಗೆ ಅವು ಮಗ ಮರಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ, ನನ್ನ ಆಸೆ..' ಅಪೂರ್ವ ಅಷ್ಟು ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಆದರ್ಶ ಕೊಂಚ ಮೆದುವಾದ.

'ಸರಿ ಅಪೂರ್ವ.. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನದೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಳಿಲು ಸೇವೆ.. ನಾನು ಅತ್ತೆನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ..' ಎಂದ.

ಆದರ್ಶನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅಪೂರ್ವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಎಂದಿನಂತೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿ ಸೂರು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದ ಕ್ಷೀರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಅವನ ಮನದ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ಅವನ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನದು ವ್ಯಥೆಯನಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲು ಬದಿದು ಅವನ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಬಳಿಕ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಎದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ.

'ಏನಿಲ್ಲ.. ಹೆಸರು ಸೂರ್ಯ ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕತ್ತಲು ಮಾಡಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ.. ಇದು ಸರೀನಾ..?' ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಗುತ್ತ ವಾತಾವರಣ ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನುಡಿದಾಗ, ಅವನ ನೀರಸ ನಗೆಯೇ ಉತ್ತರವಾಯಿತು.

'ಮುಖ ನೋಡಿ ಹೇಗಿದೆ.. ಶೇವ್ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಯ್ತು?'

'ಆಸಕ್ತಿನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಅಪೂರ್ವ' ಎಂದು ರಾಗವೆಳೆದ. ಅವನು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿ ಅಪೂರ್ವಳ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟರಾಗದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವಳು ಎದ್ದು ನಿಂತು 'ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲೇ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ..ತರಕಾರಿ ಬೇಕಂತೆ..ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದೆ ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಬರಲ್ಲಪ್ಪಾ.. ಬೇಗ ಶೇವ್ ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ.. ನಾನು ಕಾಯ್ತೀನಿ..' ಹುರುಪು ನಟಿಸಿದಳು.

'ನಾನೆಲ್ಲಿಗೂ ಬರಲ್ಲ.. ನೀವು ಹೋಗ್ಕೊನ್ನಿ' ಅವನ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

'ನೀವು ಬರಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನೆ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ.. ಸ್ನೇಹಿತ ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅಂತೀರ.. ನನಗೋಸ್ಕರ ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡಲಾ..?' ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ನೋವಾಗಬಾರದೆನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕಡೆಗೆ ಸೂರ್ಯ ಒಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ ಎದ್ದ.

ಅವನು ಶೇವ್ ಮಾಡಿ, ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಅಣಿಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೈ ಚೀಲ ಹಿಡಿದು ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೊರಟಾಗ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಸ ಆಸೆಯೊಂದು ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ, ಅಪೂರ್ವ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಂತರೆ, ಮಗನ ಬದುಕು ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದೆನ್ನುವ ಆಸೆ ಅವರದ್ದು. ಸೂರ್ಯ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ, ಅಪೂರ್ವಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ನಡೆದರೆ, ಮಾತಿಗೆ ಒಲಿಕೆ ಹೇಗೆ ಹಾಕುವುದು ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಅಪೂರ್ವಳದ್ದು. ಮನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆವಾಗ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವರೇ ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಣಿತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಡೆಗೂ ಅಪೂರ್ವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪವೂ, ವ್ಯಥೆ ಎರಡೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೂಡಿತ್ತು.

'ಸೂರ್ಯ.. ಜನರು ಅವರವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ.. ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ.. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ.. ಸಮಜಾಯಿಷಿ, ಸಮರ್ಥನೆಗಳ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದಾಗ, ನಾವೇನು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ.. ಆಗ ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಸಮಯ ತಗಲುತ್ತದೆಷ್ಟೇ..'

'ನೀವು ಇದನ್ನು ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದೀರ ಅಂತ ನನ್ನೆ ಗೊತ್ತು ಅಪೂರ್ವ' ಎಂದ.

'ಉತ್ತರ ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ಇರುವಾಗ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದ್ದೀರಾ..ಸೂರ್ಯ..? ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಅನ್ನುವ ವಿವೇಚನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ.. ಮತ್ತೆ ಈ ಖಿನ್ನತೆ, ಬೇಸರ ಯಾತಕ್ಕೆ?'

'ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಕಷ್ಟ..!'

ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ ಸಣ್ಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು